

Opačný názor vyslovený vrchním zemským soudem v Praze v rozhodnutí ze dne 6. října 1918 jest patrně nesprávným. Nárok žalobcův sluší tedy posuzovati jediné podle zákona ze dne 16. března 1892, čís. 64 ř. zák. Jak správně uvedl soud procesní, nebyl by však dovolaný vrchní zemský soud v Praze vzhledem k ustanovení §§ 7 a 8 tohoto zákona a Šu 2 čís. 6 zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 3 sb. z. a n., a Šu 1 zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 4 sb. z. a n. k rozhodování o žalobcově nároku podle zákona ze dne 16. března 1892, čís. 64 ř. zák. příslušný, při čemž není třeba se zabývati otázkou, zda by byl k tomu příslušným zemský soud v Praze či nejvyšší správní soud. Z toho důvodu netřeba se také zabývati dalšími otázkami, zda jest žalobce podle tohoto zákona se svým nárokem vyloučen, jaký vliv měla choromyslnost žalobce na včasné uplatňování těchto nároku a zda je nárok věcně po právu.

Čís. 2422.

Náhradový zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n.

Nelze si stěžovati do toho, že výpověď byla doručena soudem nepřislušným.

(Rozh. ze dne 27. března 1923, R I 224/23.)

Usnesení o k r e s n í h o s o u d u ve Vysokém, jímž byla doručena hospodařicímu vlastníku výpověď Státního pozemkového úřadu z hospodaření na zabraném majetku, bylo r e k u r s n í m s o u d e m potvrzeno.

Ne j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

K námitce, že okresní soud ve Vysokém byl dle Šu 18 nepřislušným k doručení výpovědi, dlužno stížnosti ovšem oproti rekursnímu soudu dáti za pravdu, že příslušným byl okresní soud v Turnově jako soud bydliště vypovídaného hospodařícího majitele, avšak to má jen ten význam, že okresní soud ve Vysokém mohl a měl výpověď postoupiti dle Šu 44 j. n. okresnímu soudu v Turnově, pokud se týče, nebyla-li mu příslušnost tohoto jasná, výpověď Státnímu pozemkovému úřadu vrátiti, když však tak neučinil a výpověď doručil, je ta otázka bezpředmětná. Stížnost muže dle Šu 20 náhr. zák. podána býti jen proti výpovědi, t. j. pochybil-li Státní pozemkový úřad v jejím obsahu, nebo není-li tu pro ni podmínek, pro nějaké nedopatření soudu při jejím vyřizování však stížnost nepřisluší, nýbrž jen náprava, má-li ovšem účel. Kde, jako zde, je to bezpředmětno, tam platí předpis Šu 2 čís. 10 nesp. pat., že pochybení proti nepodstatným formalitám nevadí.

Čís. 2423.

Pro příslušnost k žalobě na cizozemskou pojišťovací společnost jest rozhodným předpis Šu 99 odstavec třetí j. n., třebas dle prorogační do-